

тя стреля и ударътъ бѣ смъртоносенъ за животното, което, ако не бѣше убито, бѣротно би ни разкъсало съ остриятъ си рогъ.

Жена ми Оза е въ опасностъ

Колко е очарователна и богата Африканската степъ по своето разнообразие на животни, толкова е и страшна, защото въ джунглитъ опасността дебне човѣка и всичко живо на всѣка крачка.

Може да си представите моето безпокойство, когато единъ день жена ми Оза изчезна. Тя бѣше отишла нѣкъде наблизу до лагера съ едно муле, придружена отъ единъ туземецъ. Страхътъ ми се увеличи, когато дойде черниятъ туземецъ и каза, че изгубилъ господарката си нейде изъ високата трева на джунглата. Веднага организирахъ издирване, защото въ околността имаше не само носорози, но и леопарди, па и други свирепи звѣрове. Ако Оза бѣ нападната безъ да има възможностъ да се защити, то обяснима е нейната участъ... Наистина тя е свикнала да се катери по дърветата, но отъ придружаващия туземецъ разбрахъ, че съ километри наоколо нѣмало дърво. Като разпратихъ хората си да търсятъ наоколо, изкачихъ се на близката височинка. Отъ тукъ съ бинокля си можехъ да наблюдавамъ цѣлото поле наоколо.

За голѣмо мое щастие видѣхъ жена си на около 1 — 2 километра отъ височината на която бѣхъ. Тя бѣ седнала съвсемъ сама на тревата. Вѣроятно чу нашия викъ и ни съгледа, стана, като се полюляваше и тръгна къмъ насъ. Затичахме се къмъ нея успокоени, че не е станала жертва на нѣкой лютъ звѣръ.

Когато Оза бѣше при насъ ни каза: — „Змия ухапа мулето, то силно подскочи и азъ паднахъ на земята, ударихъ си главата на единъ камъкъ и загубихъ съзнание“.

— Слава Богу! тя бѣ спасена, но това ѝ стана добъръ урокъ, за да се научи да не скита сама въ такава страна, кждето действително, изненадитъ сж на всѣка крачка.